

Nr 363.

Av herr **Holmström m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 65, med förslag till tulltaxeförordning.*

Den utredning, som ligger till grund för Kungl. Maj:ts proposition nr 65 angående tulltaxeförordning, är av väsentligen tullteknisk natur och avser att åstadkomma en klarare och översiktligare uppställning av tulltaxan.

Vid den omgruppering, som därvid gjorts, har vederbörande kommitté jämställt plywood av gran och furu med snickerivaror och infört det under rubriken nr 346 »Trävaror, bearbetade ej särskilt nämnda.»

På grund av det säregna framställningssättet för plywood torde dess jämställande med snickerivaror icke vara riktigt.

Följden av denna omgruppering har blivit den, att tullen å plywood av gran och furu sänkts från nuvarande 10 öre till 5 öre pr kilogram, vilket motsvarar i genomsnitt en sänkning från minst 30 öre till 15 öre pr kvadratmeter.

Den svenska plywoodindustrien är som bekant av synnerligen färskt datum. Efter det att en hel del mindre fabriker, såsom i Nynäshamn, Hellestad, Charlottenberg och Nässjö misslyckats och nödgats nedlägga sin verksamhet, och endast några enstaka björkplywoodfabriker såsom Edsbyns lyckats hävda sin ställning, hava flera stora fabriker för furuplywood anlagts med starkare ekonomisk och teknisk grundval. De största fabrikena — i Ljusne (ombyggd efter brand), Kristinehamn och Härnösand — hava icke varit i full drift under ens ett år. I dessa anläggningar hava betydande kapital investerats, och en stor arbetarstam har där vunnit sin utkomst. I såväl Härnösand som Kristinehamn hava dessutom kommunerna gjort avsevärda uppoffringar för att få dessa industrier till stånd för att därmed få tillgång till arbetstillfällen. Vid Alviks sågverk på Alnön, där driften tidigare varit nedlagd, har en ny furuplywoodfabrik i dagarna kommit i gång med de förut arbetslösa arbetarna som delägare. Det må nämnas, att arbetarantalet vid de större fabrikena torde uppgå till omkring 200 man vid varje. Dessutom bereda dessa fabriker indirekt arbete åt stora grupper. Det är självklart, att dessa fabriker under sin korta verksamhet ännu icke hava kunnat bliva för sin framtid ekonomiskt säkerställda. De hava tillkommit under förlitande på det vid deras anläggning rådande tullskyddet, och det synes icke rimligt att omedelbart efter deras igångsättande nedsätta tullskyddet till hälften. Det må anmärkas, att till och med trots det hittillsvarande tullskyddet någon fabrikation av granplywood ännu ej kunnat komma till stånd samt att statistiken visar stigande importsiffror.

Vidare må nämnas, att den norska plywoodindustrien har ett nyligen till 9 öre höjt tullskydd och att den tyska har en tull av 10 öre. Om den

svenska tullen i enlighet med den kungl. propositionen sänkes från 10 till 5 öre, måste detta få till följd att de norska och tyska tillverkningarna, tack vare kortare frakter, kunna levereras väsentligt billigare än svensk plywood i större delen av södra Sverige. Likaså torde det kunna antagas, att den svenska marknaden öppnas för polsk och lettisk furuplywood av sämre kvalitet, och det står i vida fältet, huruvida den svenska industrien efter en tullsänkning över huvud taget kan fortsätta sin verksamhet.

Detta sammanhänger med det förhållandet att den svenska tillverkningen av de bättre kvaliteterna, som gå till export, är beroende av den samtida tillverkningen av sämre kvaliteter (utgörande 60—70 % av den totala produktionen), som i huvudsak endast kan finna avsättning på den svenska marknaden. En genom tullsänkning ökad import av utländsk plywood kommer därför att samtidigt minska fabrikernas exporttillverkning.

I Kungl. Maj:ts proposition anføres, att importen under 11 månader 1928 utgjort 519 ton. Denna siffra måste betecknas såsom ej obetydlig vid betraktande av att den totala förbrukningen inom landet av svensk furuplywood under 1928 uppgått till 4,000—5,000 ton av 6- å 7,000 ton framställda, beroende på ovan nämnda förhållande att produktionskapaciteten kan utnyttjas endast i den mån avsättningen av de sämre kvaliteterna inom landet möjliggöres.

På grund av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen vid ett bifall i huvudsak till Kungl. Maj:ts proposition nr 65 måtte däri vidtaga sådan ändring, att någon sänkning av den gällande tullen för plywood av gran och furu (kryssfanér) icke för närvarande kommer till genomförande.

Stockholm den 19 februari 1929.

Nils Holmström.

O. Johansson
i Edsbyn.

Carl Ros.

P. Bergström
i Bäckland.

Nils W. Sandström.

Gustaf Olson
i Torsby.

Per Rudén.

P. S. Hedlund.